

STRUCTURI DE TEMATIZARE CU INFINITIVUL ÎN LIMBA ROMÂNĂ¹

ISABELA NEDELCU

Universitatea din București

Institutul de Lingvistic „Iorgu Iordan – Al. Rosetti”, București

1. Preliminarii

Prin tematizare (sau topicalizare), un anumit component (nominal) al enunțului este aezat în poziția de temă /topic. Procedeu de natură sintactică prin care se obține tematizarea îl reprezintă deplasarea la stânga a respectivului component (apud DSL). Detalia componentului nominal se realizează fie prin izolarea acestuia din punct de vedere sintactic și fonetic de restul enunțului (1), fie fiecărui nominalul să fie izolat fonetic și sintactic² (2):

- (1) a. *Serviciul – nu vreau să mă gândesc acum la el*
b. *Cât despre serviciu, nu vreau să mă gândesc acum la el*
(2) *La serviciu nu vreau să mă gândesc*

În primul caz, se vorbește de tematizare forte, iar în al doilea caz, de tematizare slabă.

Uneori, tematizarea este marcată prin anumite unități detaliale formate dintr-o prepoziție/grupare prepozițională (cvasi)locuțională, urmată de un nominal cel mai adesea: *de, cât despre, în legătură cu, legat de* etc.

2. Două tipuri de tematizare

Tematizarea slabă se realizează prin simpla schimbare a topicii, pe când tematizarea forte este însoțită de anumite modificări sintactice sau lexico-sintactice³.

2.1. Tematizarea slabă (prin schimbarea topicii)

Tematizarea slabă este ilustrată prin structuri cu infinitivul atât din limba veche, cât și din limba actuală. Astfel, în limba veche, se înregistrează tiparul de tematizare constând în simpla dislocare a infinitivului și aezarea lui în poziția frontală a frazei:

---

¹ Această lucrare a fost realizată în cadrul proiectului „Valorificarea identităților culturale în procesele globale”, cofinanțat de Uniunea Europeană și Guvernul României din Fondul Social European, prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007–2013, contractul de finanțare nr. POSDRU/89/1.5/S/59758.

² În unele interpretări, prin tematizare se înțelege numai deplasarea la stânga a componentului nominal, fiecărui acesta să fie izolat fonetic și sintactic de restul enunțului.

³ Pentru distincția *tematizare slabă* vs *tematizare forte* și pentru modalitățile de marcare a celor două tipuri, vezi GALR II (2008: 913–921).

- (3) *Că a mearge pedestri după el și fără bucate a răbda atâtă, mult și mare credință era* (Coresi, *Carte cu învățături*)
- (4) *Iar de-a mâncarea și de-a bearea și a ne înbrăcă noao nu apără Domnul* (Coresi, *Carte cu învățături*)
- (5) *Că ce de a-i creade și de a nu-i creade nu iaste mare greșală* (Constantin Cantacuzino, *Istoriia răii Rumânești*)

Tiparul evidențiat în exemplele (2)–(5) corespunde *tematizării slabe* (vezi Pan Dindelegan 2003, DSL). Acest tipar se poate întâlni și în limba actuală :

- (6) *Nici a citi nu poate* (www.superzed.ru)
- (7) *A iubi nu trebuie să știi cum, a iubi e un sentiment care nu poate fi redat* (www.tpu.ro)

Tematizarea de acest tip se poate realiza și prin propoziția infinitivală :

- (8) *Și nici ce mânca nu mai aveam* (conexiuni.net)
- (9) *Ce mânca vedea bine că ai, fătul meu* (I. Creangă, *Amintiri din copilărie*)¹

2.2. Tematizarea forte

Tematizarea forte se realizează fie folosind anumite construcții lexico-sintactice, fie prin structuri în care verbul se repetă la o altă formă (i.e. structurile cu infinitiv și cu supin).

2.2.1. Tematizarea forte realizată cu ajutorul construcțiilor lexico-sintactice

Acest tip de tematizare este ilustrat de exemple precum:

- (10) *Cât despre a citi cartea pentru a doua oară, sincer îmi zice că nici prin cap nu-mi trece să o mai fac* (www.tomatacusufita.com)
- (11) *În ce privește a citi DVD-uri din orice zonă, la calculatoare totul e din soft* (www3.agora.ro)

În exemplele (10)–(11), construcțiile tematizării forte sunt *cât despre*, *în ce privește*. La aceste elemente se pot adăuga: *în legătură cu*, *legat de*, *referitor la*, *dacă e vorba de* etc.

Structuri similare de tematizare conținând un infinitiv se întâlnesc și în alte limbi românești, cum se vede în exemplele:

- (12) fr. *Quant à proposer un co-financement, c'est utopique, pour ne pas dire autre chose* (veloptimal.com)
- (13) it. *In quanto a leggere „Repubblica”, lo faccio ogni santo giorno, ma certo non con la mente geniale di un professionista* (www.rosalio.it)

2.2.2. Tematizarea forte realizată prin infinitiv

2.2.2.1. Acest tip de tematizare se întâlnește numai în limba veche¹:

¹ Exemplul din Ion Creangă este menționat și de Nemțu (2012) pentru ilustrarea tematizării prin infinitiv.

- (14) *Ce a zice ei c nu suntem gre i i, nu puteà s zic* (Coresi, *Carte cu înv tur*)
- (15) *Iar a o cheltui nu o cheltuir amândoi într-un chip* (Varlaam, *Cazania*)
- (16) *Iar Ghica Vod s-au spus de unde este de locul lui, iar a cunoa te pre vizirul nu-l cunoa tea* (I. Neculce, *Letopise ul rii Moldovei*)

Este interesant c structura cu tematizare con inând infinitivul se mai întâlne te totu i i în textele din prima jum tate a secolului al XIX-lea. Am întâlnit-o într-un text de descântec (reprezentând o copie)², text care, cum se tie, conserv structuri arhaice:

- (17) *A junghiia înjunghiiatu-l-au, a s pa s patu-l-au, a ustura usturatu-l-au* (*Descântecele manuscrise române ti*)

Tematizarea prin infinitiv apare i în structuri în care verbul (la infinitiv, supin sau subjonctiv), din a doua parte a construc iei, reprezentând suportul semantic al unui predicat complex, nu este lexicalizat dup operatorul modal (18) sau aspectual (19):

- (18) *Veni i nu la osp ul lui Artaxerx, împ ratul pementesc, carele putu osp ta numai voivozii i boiarii s i, numai oamenii unii cet i, iar a face pre vr-unul din îi împ rat sau a- împ r i cu nu i împ r iia sa nu putu , temându-se de sc deare i de s r ciia sa* (Varlaam, *Cazania*)
- (19) *Iar a zugr vi, el n-au apucat , ci apoi s-au zugr vit cu porunca lui Neagoevod , cu v psele i cu aur* (*Letopise ul Cantacuzinesc*)

Elipsa verbului suport este posibil i în alte construc ii cu tematizare, con inând propozi ii relative cu infinitiv sau cu subjonctiv ((20)–(21)) sau grup ri (formate din verb i substantiv) care se pot construi cu infinitivul, supinul sau subjonctivul (21):

- (20) *Iara a sta împotriva o tiloe ce-i veniia asupra, nu era cum , neavând nici oaste gata i ara toata cu ura i gata de lucrul noou, ca Orheiul, ce era capete, era tot de-a lui tefan logofatul* (M. Costin, *Letopise ul rii Moldovei*)
- (21) *A r spunde n-am vream , a fugi n-am unde* (Varlaam, *Cazania*)

2.2.2.2. Tiparul de tematizare forte con inând infinitivul este reg sibil în italian ((22)–(25))³ i în aromân ((26)–(29)):

- (22) *Mangiare, non vuole mangiare niente* (apud Salvi, Vanelli 2004)
- (23) *Dormire, dormo poco* (apud Maiden, Robustelli 2007)
- (24) *Dispiacere, non mi dispiacete* (apud Renzi 1995)
- (25) *Potere, potrà certamente* (apud Renzi 1995)
- (26) *Ti mâcare, fi orlu mâc g'ine* (apud Capidan 1932)

¹ Asan, Vasiliu (1956: 110) arat c infinitivul cu func ie de circumstan ial de rela ie se întâlne te foarte rar în limba veche i c „aceast construc ie nu s-a men inut, deoarece nu era suficient de clar”;

² Despre datarea textului, vezi Timotin (2010).

³ În italian , i participiul poate fi dislocat: *Partito, non è partito di certo* (apud Salvi, Vanelli 2004: 310).

- „De mâncat, b iatul m nânc bine”
 (27) *Ti dizñirdari, tata nu nâ dizñird* (DIARO)
 „De dezmierdat, tata nu ne-a dezmierdat”
 (28) *Ti dizgrupari, u dizgruparâ dupâ unu anu, s-veadâ di i muri* (DIARO)
 „De dezgropat, au dezgropat-o dup un an, s vad din ce a murit”
 (29) *Ti dureari, nu mi doari multu (mâna/suflitlu)*¹ (DIARO)
 „De durut, nu m doare mult”

A a cum arat Avram (2007 [2005]: 171), în limbile romanice, infinitivul din structurile de acest fel este fie f r prepozi ie ((30)–(33)), fie cu prepozi ie ((34)–(35)):

- (30) it. *Mangiar, mangio poco*
 (31) ret. *Teméi m temî*
 (32) sp. *Él, saber, no lo sabe*
 (33) port. *Eu cantar cantava bem.*
 (34) it. *Per vedere, no ho visto niente*
 (35) fr. *Pour me soigner elle m'a soigné*

2.2.2.3. În român , tiparul de tematizare forte cu infinitivul a fost înlocuit de tiparul cu supin, analizat de Pan Dindelegan (2003) i de Avram (2007 [2005])²:

- (36) *De v zut, am v zut destule*

Înlocuirea infinitivului din limba veche cu supinul era fireasc , aceasta producându-se i în alte contexte. În exemple precum cele de mai jos, în care se utilizeaz infinitivul lung, în limba actual , s-ar utiliza supinul³:

- (37) *Dzioa de-a prima va fî sfânt i s rbatoare i a aptea dzi iar cu aceaia s rbatoare va fî cinstit , nice un lucru nu facere i într-însele, f r de-acealea carele-s de-a mâncarea tuturor sufletelor, numai aceasta pute i face pre ni totele voastre (Palia de la Or tie)*
 (38) *Desc lecar în Rahidim, acolo n-avea n rodul ap de-a bearea (Palia de la Or tie)*
 (39) *Iar ei deaca v dzur c le bate vânt bun de-a meargerea c tr locul de unde era ei, sv tuir s marg la locul s u (Varlaam, Cazania)*

În această idee, Diaconescu (1977: 135) arat c , din structurile cu infinitiv din Budai-Deleanu, „ iganiada”, au rezultat cele cu supin:

¹ Exemplele (27)–(29) sunt preluate de Pan Dindelegan (2003: 159) din DIARO.

² Pe lâng structurile de tematizare cu infinitiv i cu supin, Avram (2007 [2005]: 167) semnalez i existen a tiparului de tematizare prin subjonctiv, la începutul secolului al XVIII-lea: *S mai zic ei ceva, nimic n-au mai zis (Cronica anonim)*, tipar care se reg se te în limba popular actual .

³ Brâncu (2007 [1967]: 172) arat c „dat fiind faptul c în româna din secolul al XVI-lea, în care infinitivul cu valoare verbal propriu-zis este larg folosit, supinul ca verb, adic urmat de un complement direct, nu exist , e foarte probabil ca apari ia valorii verbale a supinului s fie o consecin a procesului de dispari ie a infinitivului (prin substantivizare sau înlocuirea lui cu subjonctivul)”.

- (40) *e de a râde > e de râs*
 (41) *'e d a s teme > e de temut*

Nu trebuie să se deducă din cele spuse că tiparul de tematizare forte con înând supinul era absent din limba veche. Tiparul de tematizare cu supin este semnalat de Frâncu (2009: 369) în perioada 1640–1780 (mai cu seamă spre sfârșitul perioadei):

- (42) *M car c de omorât nu i-au omorât p nimeni (Anonimul Brâncovenesc)*
 (43) *De murit voiu muri (ms. 1151 din BAR)*

Dacă tiparul cu tematizare prin infinitiv nu se mai folosește în limba actuală, în schimb, el continuă să existe în subdialectul maramureșean, cum o dovedesc exemplele¹:

- (44) *A dormi nu pot dormi*
 (45) *A se cununa se pot cununa oricând*
 (46) *A vedea nu vede*

3. Interpretarea infinitivului din structurile de tematizare

Prin structura cu tematizare forte, se exprimă un subtip de circumstanțial de relație². Acest subtip de circumstanțial de relație este caracterizat prin legătură slabă cu restul enunțului, izolare prozodică, raportare la întreaga propoziție, nu la un grup sintactic, ocuparea unei poziții frontale de focalizare (apud GBLR 2010: 557).

În structura cu tematizare forte, infinitivul are rolul de a introduce o temă nouă de discurs (exemplele (14), (15), (16), (17)). Acest rol este semnalat adesea de un conector transfrastic: *ce* (14), *iar* ((15)–(16))³.

A ezarea în poziție de temă /topic arată că infinitivul și supinul au valoare nominală⁴. În această poziție, ele introduc sau reiau tema de discuție, de regulă, pentru a se aduce un element nou⁵. Tema este anunțată de o marcă lexico-sintactică (de tipul celor amintite mai sus: *legat de, cât despre, în ceea ce privește*) sau de o prepoziție. Este adevărat că prepozițiile *a* și *de* au cunoscut un proces de abstractizare îndelungat, în urma căruia au devenit morfeme, însă se poate spune că, în astfel de structuri, ele își păstrează valoarea de prepoziție în combinație cu infinitivul, respectiv supinul.

¹ Exemplele (44)–(46) sunt preluate de Avram (2007 [2005]: 166) din *Tratatul de dialectologie românească*.

² Pentru descrierea celor două subtipuri de circumstanțial de relație, ilustrate prin exemple ca *E bolnav pshihic*, respectiv *De s n toas, este s n toas*, vezi GBLR (2010: 557–561).

³ Despre rolul conectorilor adversativi de a anunța o perspectivă nouă de abordare a temei în discuție, o temă nouă de discurs sau revenirea la o temă anterioră, vezi GALR II (2008: 770).

⁴ În analiza tiparului de tematizare forte con înând supinul, Pan Dindelegan (2003: 160) arată că supinul dintr-o construcție precum *De cules, l-am cules, cu ma ini specializate și cu oameni pricepuși, dar...* „este, ca mod de conceptualizare a acțiunii/stării, mai aproape de *nominele abstracte cele mai tipice*, gradul său de nominalizare și de abstractizare fiind mai înalt”, arată autoarea, decât într-o construcție cu tematizator de tipul *cât despre* + supin nominalizat precum *Cât despre culesul porumbului toamna, cu ma ini specializate, de c tre oameni pricepuși, asta este o caracteristică a timpurilor moderne*.

⁵ Exemplul *Te-ai pregătit pentru examen? – De pregătit, m-am pregătit, dar am emoții mari* ilustrează această a doua situație.

Marca de tematizare (tematizatorul) în construcțiile cu tematizare este, cum s-a arătat, o prepoziție (Pan Dindelegan 2003, Porhies 2005). De aici rezultă că supinul, ca și infinitivul au nevoie de o prepoziție: *de*, respectiv *a*.

Se poate susține că *de* asociat cu supinul este prepoziție, dovadă fiind faptul că *de*, în structuri de tematizare similare cu cele conținând supinul, se poate combina cu un substantiv (47) sau un adjectiv (48) ori un adverb (49)¹:

(47) *De coleg, mi-e coleg, dar lucrăm la proiecte diferite*

(48) *De inteligent, e inteligent*

(49) *De corect, scrie corect*

Substantivul, ca și adjectivul și adverbul din astfel de construcții ((47)–(49)) reprezintă topicul (tema), definit drept „cadru nominal” sau „aboutness”/„à-propos” (vezi Prévost 2003 și bibliografia). Se poate considera că, în asemenea construcții, adjectivul și adverbul, având utilizare metadiscursivă, capătă valoare nominală.

Pentru valoarea de prepoziție a lui *a*, care se construiește cu infinitivul, trebuie de asemenea avut în vedere că *a* avea în limba veche statut de prepoziție (inițial cu sens locativ, apoi cu sens final)², cum se vede și în exemplele:

(50) *i judecata s-a fi în ara lor, s-a judece domnul cu svatul răi lor, s-a nu ias a se judecarea într-alt ar (Documente și însemnări românești din sec. XVI)*

(51) *„Nu venii să osâdesc lumea, ce să spălesc lumea; nu venii a chema dereptii, ce pe cetoii la pocire!” (Coresi, Carte cu învățtură)*

O posibilă explicație a pierderii tiparului cu tematizare forte este aceea că *a* s-a gramaticalizat în combinație cu infinitivul și a devenit morfem al acestuia.

Faptul că tiparul de tematizare forte cu infinitiv are nevoie de o prepoziție se vede și într-un exemplu ca (52), preluat de la Diaconescu (1977: 77), unde infinitivul lung cu valoare substantivală este precedat de *de*:

(52) *i de în elegere-i nicidinioară nu în elegem (Coresi, Carte cu învățtură, apud Diaconescu 1977: 77)*

Este relevant pentru necesitatea apariției prepoziției și faptul că circumstanțialul de relație exprimat prin infinitiv lung nominal folosește, în alt tip de context decât cel cu tematizare forte, prepoziția *a*:

(53) *Orbă năroulă suii lunecos a stare la un loc, grabnic și de sârg pornitori la coborâ (M. Costin, Letopiseul Țării Moldovei)*

¹ Aceiași idee este menționată în GALR I (2008: 522): „*De*-ul, de și obligatoriu, nu este legat de forma de supin, ci de rolul său de tematizator, prepoziția străduindu-se să fie în afara construcției cu supinul, indiferent de tipul de predicăție care este tematizată. Același *de* apare pentru tematizarea unor predicății adjectivale, adverbiale sau nominale”.

² De altfel, circumstanțialul relațional poate fi introdus și prin altă prepoziție, la origine locativă, și anume *la*: *I-a întrecut pe toți la învățătură*.

La fel ca în cazul tiparului cu supin (Pan Dindelegan 2003: 158–159), infinitivul cu *a* este specializat pentru tematizarea forte a unei predicii verbale. Pierderea acestui tipar se explică, pe de o parte, prin înlocuirea infinitivului cu supinul sau cu subjonctivul¹, pe de altă parte, prin restrângerea utilizării prepoziției *a*. În limba actuală prepoziția *a* se mai folosește, rar, în construcțiile comparative:

- (54) *Miroase a tei*
 (55) *Calcă a pop*

În rest, *a* gramaticalizat se utilizează pentru marcarea relațiilor cauzale de genitiv sau de dativ:

- (56) *Au luat m. suri împotriva a trei angajați*
 (57) *Datorită a ceea ce m-a învățat, am reușit să fac acea lucrare*

Dacă în română tematizatorul *a* de la infinitiv este obligatoriu, în alte limbi romanice, infinitivul poate apărea în astfel de structuri fără nicio marcă (fără nicio prepoziție), așa cum arată exemplele date de Avram (2007 [2005]: 171), pe care le reluăm aici:

- (30) it. *Mangiar, mangio poco*
 (31) ret. *Teméi m. temî*
 (32) sp. *Él, saber, no lo sabe*
 (33) port. *Eu cantar cantava bem*

Construcția din română cu tematizare forte prin infinitiv precedat de prepoziția *a* nu s-a păstrat, așa cum am arătat, iar faptul că *a* care însoțește infinitivul s-a gramaticalizat (a devenit marcă a infinitivului) este probat de asocierea altui tematizator cu infinitivul, ca în exemplele date anterior:

- (10) *Cât despre a citi cartea pentru a doua oară, sincer îți zic că nici prin cap nu mi trece să o mai fac* (www.tomatacusufita.com)
 (11) *În ce privește a citi DVD-uri din orice zonă, la calculatoare totul e din soft* (www3.agora.ro)

În tiparele de tematizare forte (vezi *supra*, 2.2.1, 2.2.2), componentul din stânga, din poziția de temă/topic, este utilizat metadiscursiv (funcționează ca un citat, reprezentând elementul despre care se vorbește). Acest component – complementul tematic – este introdus printr-un tematizator: prepoziție sau grupare prepozițională cu statut (cvasi)locuțional. Prin urmare, grupul cu centru infinitiv din structurile discutate funcționează ca un citat (ceea ce înseamnă că, în utilizare metadiscursivă, are valoare nominală), iar, în interiorul grupului, infinitivul prestează capacitatea de a primi subordonații de tip verbal, cum este complementul direct în exemplul:

¹ Este gritor exemplul cu subjonctiv dat de Avram (2007 [2005]: 167), de la începutul secolului al XVIII-lea, din *Cronica anonim muntească*: *Să mai zică ei ceva, nimic n-au mai zis, fără decât: greii suntem, Doamne, greii i ce va fi voia Mării [i]tale*. Tot Avram (2007 [2005]: 167) citează exemple similare din limba populară actuală, preluate din Magdalena Vulpe (1980: 225): *Să le mai scape / d-abia le-a scapat, Când muiet eu în spatele meu să mai fie celul / nu mai era, i bogații [...] nu ne înca iarna la ei [...] să ne iei ei, Ca să facă a a batjocur de noi / nu preafcea*.

(58) *A cunoa te pre vizorul nu-l cuno tea* (I. Neculce, *Letopise ul rii Moldovei*)

4. Concluzii

Infinitivul în română apare în două tipare de tematizare: slab și forte. Structurile cu tematizare slab sunt atestate atât în limba actuală, cât și în limba veche, pe când cele cu tematizare forte (formări lexicosintactice) se întâlnesc numai în limba veche. Existența tiparului de tematizare forte cu infinitiv apropiat limba română, prin stadiul ei vechi, de alte limbi în stadiul actual. În română, infinitivul din structurile de tematizare este obligatoriu însoțit de *a*, care în limba veche avea statut de prepoziție, statut pe care l-a pierdut, *a* devenind morfem al infinitivului. Tiparul de tematizare forte are nevoie de o prepoziție, iar acesta nu se mai întâlnește în momentul în care *a* nu mai are valoare de prepoziție, ci e morfem.

SURSE

- Constantin Cantacuzino, *Istoria rii Rumâne*, ediție critică, studiu filologic, studiu lingvistic, glosar și indice de nume proprii de Otilia Dragomir, București, Editura Academiei Române, 2006.
- Ion Creangă, *Amintiri din copilărie*, Chișinău, Litera, 2007.
- Diaconul Coresi, *Carte cu învățur (1581)*, publicat de Sextil Pușcariu și Alexie Procopovici, vol. I, București, Atelierele Grafice Socec & Co., Societate Anonimă, 1914.
- Miron Costin, *Letopise ul rii Moldovei. De neamul moldovenilor*, ediție îngrijită de P. P. Panaitescu, Repere istorico-literare de Aurora Slobodeanu, seria „Patrimoniul”, București, Editura Minerva, 1979.
- DIARO, 1997, Caragiu Marioleanu, Matilda, *Dicționar aromân (macedo-vlah), A–D*, București, Editura Enciclopedică.
- Documente și însemnări românești din secolul al XVI-lea*, text stabilit și indice de Gh. Chivu, M. Georgescu, M. Ioniș, Al. Mareș, Al. Roman Moraru, București, Editura Academiei Române, 1979.
- Internet.
- Ion Neculce, *Letopise ul rii Moldovei. O samă de cuvinte*, text stabilit, glosar, indice și studiu introductiv de Iorgu Iordan, ediția a II-a, revizuită, colecția „Scriitori români”, Editura de stat pentru literatură și artă, București, 1959.
- Palia de la Orștie (1581–1582)*, ediție îngrijită de Viorica Pamfil, București, Editura Academiei, 1968.
- Emanuela Timotin, 2010, *Descântecele manuscrise românești* (secolele al XVII-lea – al XIX-lea), București, Editura Academiei Române.
- Varlaam, *Cazania*, București, Fundația pentru literatură și artă, 1943.

BIBLIOGRAFIE

- Asan, Finuș, Laura Vasiliu, 1956, „Unele aspecte ale sintaxei infinitivului în limba română”, în *Studii de gramatică*, vol. I, București, Editura Academiei Române, p. 97–113.
- Avram, Mioara, 1960, *Evoluția subordonării circumstanțiale cu elemente conjuncționale în limba română*, București, Editura Academiei.
- Avram, Mioara, 2007 [2005], „Forme verbale cu funcție circumstanțială de relație în construcții tautologice în limba română”, în *Studii de sintaxă a limbii române*, București, Editura Academiei Române, 165–175.
- Brâncuș, Grigore, 2007 [1967], „O concordanță gramaticală româno-albaneză: modul supin”, în *Studii de istorie a limbii române*, București, Editura Academiei Române, 167–173.
- Capidan, Th., 1932, *Aromânii. Dialectul aromân*, București, Monitorul Oficial și Imprimeriile statului, Imprimeria Națională.
- Diaconescu, Ion, 1977, *Infinitivul în limba română*, București, Editura științifică și Enciclopedică.

- DSL, 2001 – Bidu-Vr nceanu, Angela, Cristina C l ra u, Liliana Ionescu-Rux ndoiu, Mihaela Manca , Gabriela Pan Dindelegan, *Dic ionar de tiin e ale limbii*, Bucure ti, Nemira.
- Frâncu, Constantin, 2009, *Gramatica limbii române vechi (1521–1780)*, Casa Editorial Demiurg, Ia i.
- GALR 2008 – Gu u Romalo, Valeria (coord.), *Gramatica limbii române*, vol. I – *Cuvântul*, vol. II – *Enun ul*, Bucure ti, Editura Academiei Române.
- GBLR 2010 – Pan Dindelegan, Gabriela (coord.), *Gramatica de baz a limbii române*, Bucure ti, Editura Univers Enciclopedic Gold.
- Maiden, Martin, Cecilia Robustelli, 2007, *A Reference Grammar of Modern Italian*, Second Edition, London, Hodder Arnold.
- Manoliu-Manea, Maria, 1993, „Aspect i diatez în formele nominale ale verbului. Supinul românesc versus infinitivul romanic”, în *Gramatic , pragmasemantic i discurs*, Bucure ti, Editura Litera, p. 103–114.
- Nem u , Alina-Paula, 2012, *Ipostaze ale tematiz rii prin forme verbale nepersonale*, document disponibil pe site-ul www.upm.ro.
- Pan Dindelegan, Gabriela, 2003, „Un tipar sintactic de «tematizare forte»: De v zut, am v zut destule”, în *Elemente de gramatic . Dificult i, controvers e, noi interpret ri*, Bucure ti, Humanitas, p. 151-164.
- Porhiel, Sylvie, 2005, „Les marqueurs de thématisation: des thèmes phrastiques et textuels”, *Travaux de linguistique*, 2, no. 51, p. 55-84.
- Prévost, Sophie, 2003, „Les compléments spatiaux: du topique au focus en passant par les cadres”, *Travaux de linguistique*, 2, no. 47, p. 51-77.
- Renzi, Lorenzo (ed.), 1995, *Grande gramatica italiana di consultazione*, vol. III, Bologna, Il Mulino.
- Rusu, Valeriu (coord.), 1984, *Tratat de dialectologie româneasc* , Craiova, Scrisul românesc.
- Sala, Marius (coord.), 2001, *Enciclopedia limbii române*, Bucure ti, Univers Enciclopedic.
- Salvi, Giampaolo, Laura Vanelli, 2004, *Nuova grammatica italiana*, Bologna, Il Mulino.
- Vulpe, Magdalena, 1980, *Subordonarea în fraz în dacoromâna vorbit* , Bucure ti, Editura tiin ific i Enciclopedic .

TOPICALIZED INFINITIVES IN ROMANIAN

(Abstract)

This paper describes the weak and strong topicalization infinitival structures in Romanian. Special attention is paid to the strong topicalization structure in the old language. Starting from the data in the old language, the author claims that *a* in topicalizations is a preposition, similar to *de* in the supine topicalization. This preposition functions as a marker of topicalization.